

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥

॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततस्ता

अनेनैव पथाराजप्रतिगच्छयथागतं ॥ नरनारायणस्थानं वदरीत्यभि विश्रुतं ॥ १४ ॥ तस्माद्यास्यसि कौंतेयसिद्धचारणसेवितं ॥ बहुपुष्पफलं रम्यमाश्रमं वृष
पर्वणः ॥ १५ ॥ अतिक्रम्य च तं पार्थ त्वाष्टिषेणाश्रमे वसे ॥ ततो द्रक्ष्यसि कौंतेयनिवेशं धनदस्य च ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुर्दिव्यगंधवहः शुचिः ॥ सुखप्रह्ला
दनः शीतः पुष्पवर्षववर्षच ॥ १७ ॥ श्रुत्वा तु दिव्यामाकाशाद्वाचं सर्वे विसिस्मियुः ॥ ऋषीणां ब्राह्मणानां च पार्थिवानां विशेषतः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा तन्महदाश्चर्यं द्वि
जोधौम्यो ब्रवीत्तदा ॥ न शक्यमुत्तरं वक्तुमेवं भवतु भारत ॥ १९ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा प्रतिजग्राह तद्वचः ॥ प्रत्यागम्य पुनस्तंतु नरनारायणाश्रमं ॥ २० ॥ भीमसे
नादिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः परिवारितः ॥ पांचाल्या ब्राह्मणाश्चैव न्यवसंत सुखं तदा ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थ
यात्रायां पुनर्नारायणाश्रमागमने षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ समाप्तं चेदं तीर्थयात्रापर्वं ॥ अथ जटासुरवधपर्वं ॥
वैशंपायन उवाच ततस्तान्परिविश्वस्तान्वसतस्तत्र पांडवान् ॥ पर्वते द्वे द्विजैः सार्धं पार्थागमनकांक्षया ॥ १ ॥ गतेषु ते पुरक्षः सुभीमसेनात्मजे पिच ॥ रहिता
भीमसेनेन कदाचित्तान्यदृच्छया ॥ २ ॥ जहार धर्मराजानं यमौ रुणां च राक्षसः ॥ ब्राह्मणो मंत्रकुशलः सर्वशास्त्रविदुत्तमः ॥ ३ ॥ इति ब्रुवन् पांडवेयान्पर्युपास्ते
स्मनित्यदा ॥ परीप्समानः पार्थानां कलापानि धनूंषि च ॥ ४ ॥ अंतरं संपरिप्रेप्सुर्द्रौपद्याहरणं प्रति ॥ दुष्टात्मा पापबुद्धिः स नाम्ना स्यात्तोजटासुरः ॥ ५ ॥ पोषणं त
स्य राजेन्द्र चक्रे पांडवनंदनः ॥ बुबुधेन च तं पापं भस्मच्छन्नमिवानलं ॥ ६ ॥ स भीमसेने निष्क्रान्ते मृगयार्थं मरिंदम ॥ घटोत्कचं सानुचरं दृष्ट्वा विप्रद्रुतं दिशः ॥ ७ ॥
लोमशप्रभृतीं स्तांस्तु महर्षींश्च समाहितान् ॥ स्नातुं विनिर्गतान् दृष्ट्वा पुष्पार्थं च तपोधनान् ॥ ८ ॥ रूपमन्यत्समास्थाय विकृतं भैरवं महत् ॥ गृहीत्वा सर्वशस्त्राणि द्रौप
दीं परिगृह्य च ॥ ९ ॥ प्रातिष्ठत सदुष्टात्मा त्रीन् गृहीत्वा च पांडवान् ॥ सह देवस्तु यत्नेन ततो पक्रम्य पांडवः ॥ १० ॥ विक्रम्य कौशिकं खड्गं मोक्षयित्वा ग्रहं रिपोः ॥
आक्रंदद्भीमसेनं वै येन यातो महाबलः ॥ ११ ॥ तमब्रवीद्धर्मराजो द्रियमाणो युधिष्ठिरः ॥ धर्मस्ते हीयते मूढनतत्वं समवेक्षसे ॥ १२ ॥ येन्येकचिन्मनुष्येषु तिर्य
ग्यो निगताश्च ये ॥ धर्मते समवेक्षंते रक्षांसि च विशेषतः ॥ १३ ॥ धर्मस्य राक्षसामूलं धर्मते विदुरुत्तमं ॥ एतत्परीक्ष्य सर्वत्वं समीपे स्थातुमर्हसि ॥ १४ ॥
निति ॥ १ ॥ २ ॥ जहार धर्मादीनां मनो हतवान् उत्तमोऽस्मीति ब्रुवन् ॥ ३ ॥ कलापानि निषंगादीनि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कौशिकं कोशादागतं ग्रहं ग्रहणं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥